

Arbejdsmarkedsudvalget (2. samling)
AMU alm. del - Bilag 141
Offentligt

Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg
Christiansborg
1240 København K

Stormgade 10
Postboks 1103
1009 København K
Tlf. 38 10 60 11
Fax 38 19 38 90
adir@adir.dk
www.adir.dk

Vedlagt sendes til orientering udkast til forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (Begrænsning af retten til nedsatte dagpenge mv.)

14. marts 2008

Det bemærkes, at der kan ske ændringer i lovforslaget inden dets fremsættelse.

Vores sag
08-21-0006 ans

Forslaget er sendt i høring hos:
Beskæftigelsesrådets Ydelsesudvalg, Kristelig Fagforening og Kristelig Arbejdsgiverforening.

Kontor
PA1

Høringerne blev sendt fredag den 14. marts 2008, og fristen udløber fredag den 28. marts 2008.

Der er i høringerne gjort opmærksom på, at lovforslaget forventes fremsat fredag den 28. marts 2008.

Dette materiale er kun sendt pr. e-post.

Med venlig hilsen

Vibeke Dalbro

ARBEJDSDIREKTORATET

J. nr. 08-21-0006

14. marts 2008

Udkast til

Forslag

til

Lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

(Begrænsning af retten til nedsatte dagpenge mv.)

§ 1

I lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 994 af 8. august 2007, som senest ændret ved § 1 i lov nr. 108 af 26. februar 2008, foretages følgende ændringer:

1. § 60, stk. 1, affattes således:

”Når et medlem har fået udbetalt nedsatte dagpenge, jf. § 59, stk. 1, i sammenlagt 30 uger inden for de sidste 104 uger, bortfalder retten til nedsatte dagpenge. Medlemmet opnår ret til at begynde en ny periode med nedsatte dagpenge, når medlemmet herefter har haft 26 ugers arbejde med mere end 30 timer i hver uge inden for 12 måneder.”

2. I § 62 a, stk. 2, 3. pkt., ændres ”uddannelsesstøtte for voksne” til: ”støtte”.

3. § 73, stk. 2, affattes således:

”Stk. 2. Når et medlem har fået udbetalt nedsatte dagpenge, jf. stk. 1, i sammenlagt 30 uger inden for de sidste 104 uger, bortfalder retten til nedsatte dagpenge. Medlemmet opnår ret til at begynde en ny periode med nedsatte dagpenge, når medlemmet herefter har haft 26 ugers arbejde med mindst samme arbejdstid i hver uge som den gennemsnitlige ugentlige arbejdstid før ledigheden, jf. stk. 1, inden for 12 måneder. For arbejdsforhold, hvori der arbejdes periodevis, kan der fastsættes tilsvarende regler.”

4. I § 75 h, stk. 2, nr. 2, ændres ”voksenuddannelsesstøtte i” til: ”støtte i”, og i § 75 h, stk. 5, ændres ”voksenuddannelsesstøtte efter” til: ”støtte efter”.

5. I § 75 h, stk. 3, nr. 1, ændres ”2. maj” til: ”1. maj”.

6. I § 75 h, stk. 3, nr. 3, ændres ”1. maj” til: ”30. april”.

7. I § 75 h, stk. 7, ændres "voksenuddannelsesstøtten" til: "støtte efter lov om statens voksenuddannelsesstøtte".
8. I § 86, stk. 10, ændres "inddrivelse" til: "opkrævning".
9. I § 86 a indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:
"Stk. 3. Direktøren for Arbejdsdirektoratet kan efter forhandling med Beskæftigelsesrådet fastsætte nærmere regler om kassernes opkrævning af beløb, som skal betales tilbage efter stk. 1 og 2".
- Stk. 3-5 bliver herefter stk. 4-6.
10. I § 86 a, stk. 3, 2. pkt., der bliver stk. 4, 2. pkt., indsættes efter "afgørelse truffet af": "en kasse".
11. I § 86 a, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres "stk. 3" til: "stk. 4".
12. I § 87 a, stk. 1, indsættes efter 1. pkt.:
" Hvis beløbet, der er udbetalt eller søgt udbetalt med urette, højst svarer til 5 gange dagpengenes højeste beløb for en uge, jf. § 47, træffer arbejdsløsheds-kassen dog afgørelse."
13. I § 87 a, stk. 1, 2. pkt., der bliver 3. pkt., ændres "direktørens tidligere afgørelse" til: "den første administrative afgørelse i den tidligere sag".
14. I § 87 a, stk. 2, ændres "direktøren for Arbejdsdirektoratet" til: "kassen".

§ 2

- Stk. 1. Loven træder i kraft den første mandag efter bekendtgørelsen i Lovtidende, jf. dog stk. 2.
- Stk. 2. § 1, nr. 1 og 3, har virkning fra den 14. april 2008, jf. dog stk. 3.
- Stk. 3. For medlemmer, som den 14. april 2008 har modtaget nedsatte dagpenge efter de hidtil gældende regler efter § 60, stk. 1, og § 73, stk. 2, 1. pkt., og som ikke har opbrugt retten til nedsatte dagpenge, har § 1, nr. 1 og 3, dog virkning fra lovens ikrafttræden. Medlemmerne har fra lovens ikrafttræden inden for den nye referenceperiode på 104 uger ret til nedsatte dagpenge i det antal uger, som de ikke har opbrugt efter de hidtil gældende regler om 52 ugers ydelsesperiode.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. *Indledning*
2. *Harmonisering og begrænsning af varigheden af retten til supplerende dagpenge (nedsatte dagpenge)*
 - 2.1. *Harmonisering af retten til supplerende dagpenge uanset ansættelsesforholdets karakter*
 - 2.1.1. *Gældende ret*
 - 2.1.2. *Lovforslagets indhold*
 - 2.2. *Begrænsning af varigheden af retten til supplerende dagpenge*
 - 2.2.1. *Gældende ret*
 - 2.2.2. *Lovforslagets indhold*
3. *A-kasseafgørelser kan være grundlag for inddrivelse af tilbagebetalingskrav vedrørende EØS-dagpenge samt udlægning af kompetence til a-kasserne til at træffe afgørelse om sanktion i sager vedrørende EØS-dagpenge*
 - 4.1. *Gældende ret*
 - 4.2. *Lovforslagets indhold*
4. *Konsekvensændringer som følge af ændringer i lov om ferie og ændring af lov om statens vokseuddannelsesstøtte*
5. *Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige*
6. *Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet*
7. *Miljømæssige konsekvenser*
8. *Administrative konsekvenser for borgerne*
9. *Forholdet til EU-retten*
10. *Høring*
11. *Sammenfattende skema*

1. Indledning

Lovforslaget er et led i gennemførelsen af aftalen om en jobplan indgået mellem regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti), Dansk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Ny Alliance.

På arbejdsløshedsforsikringsområdet indeholder jobplanen aftale om harmonisering og begrænsning af varigheden af retten til supplerende dagpenge.

Følgende fremgår af aftalen om jobplanen:

”Det igangværende økonomiske opsving har medført historisk høj beskæftigelse og den laveste målte ledighed siden 1974. Opsvinget indebærer aktuelt et pres på arbejdsmarkedet, og stadig flere brancher melder om mangel på arbejdskraft.

For at dæmpe det aktuelle pres på arbejdsmarkedet og sikre fortsat fremgang i velstand og velfærd er det nødvendigt med en målrettet indsats for at forbedre rekrutteringsgrundlaget. Der skal skaffes flere medarbejdere både til de private virksomheder og til de offentlige institutioner.

Med jobplanen får vi mere arbejdskraft i Danmark – både på kort og lidt længere sigt. Dels ved at endnu flere mennesker flytter fra overførselsindkomst til arbejde eller supplerer en overførselsindkomst med arbejdsindkomst. Dels ved at Danmark kan tiltrække højt kvalificeret arbejdskraft fra udlandet.

Mangel på arbejdskraft forventes også på længere sigt at være en central udfordring set i lyset af den demografiske udvikling. Jobplanen giver et betydeligt bidrag til et bedre rekrutteringsgrundlag på sigt.”

Lovforslaget indeholder derfor forslag om at harmonisere og begrænse varigheden af retten til supplerende dagpenge.

Herudover indeholder lovforslaget en administrativ forenkling i sager om inddrivelse af EØS-dagpenge modtaget med urette samt udlægning af kompetencen til at træffe afgørelse om sanktion til a-kasserne som 1. instans.

Endelig indeholder lovforslaget justeringer som følge af, at ferieåret er ændret i ferieloven, og at voksenuddannelsesstøtte efter lov om statens voksenuddannelsesstøtte (VUS) er ændret til støtte efter lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU).

2. Harmonisering og begrænsning af varigheden af retten til supplerende dagpenge

Supplerende dagpenge ved deltidsarbejde understøtter fleksibiliteten på arbejdsmarkedet for både arbejdsgivere og arbejdstagere - og kan være en vej ind på arbejdsmarkedet til varig fuldtidsbeskæftigelse. Men det er uhensigtsmæssigt, hvis fuldtidsbeskæftigelse erstattes af deltidsbeskæftigelse med supplerende dagpenge i længere perioder.

De nuværende muligheder for supplerende dagpenge sikrer ikke tilstrækkelig tilskyndelse hos arbejdsgivere og arbejdstagere til at udbyde og efterspørge arbejde på fuld tid. Fra 1999 til 2007 er den samlede dagpengeledighed faldet med knap 47 pct., mens omfanget af supplerende dagpenge for personer på fast nedsat tid kun er faldet med godt halvdelen (af de 47 pct.).

Tilskyndelsen hos arbejdsgivere og arbejdstagere til at efterspørge og udbyde arbejde på fuld tid skal derfor styrkes.

Det foreslås derfor at harmonisere og begrænse varigheden af retten til supplerende dagpenge. Det skal fortsat være muligt at modtage supplerende dagpenge, men kun i en kortere periode. Det vil tilskynde arbejdsgiverne til at imødekomme ønsker om fuldtidsarbejde, hvis de vil tiltrække og holde på ansatte. Perioden skal være den samme for alle, dvs. uanset om personen har et opsigelsesvarsel eller ikke.

Reglerne for supplerende dagpenge harmoniseres og justeres for alle, så deltidsbeskæftigede fremover kan modtage supplerende dagpenge i 30 uger inden for 104 uger.

2.1. Harmonisering af retten til supplerende dagpenge uanset ansættelsesforholdets karakter

2.1.1. Gældende ret

For at kunne få ret til supplerende dagpenge skal et medlem opfylde de almindelige betingelser for ret til arbejdsløshedsdagpenge.

Efter de gældende regler er det en betingelse for ret til dagpenge, at et medlem opfylder et beskæftigelseskrav inden for de seneste 3 år, som for fuldtidsforsikrede sammenlagt svarer til fuldtidsarbejde i mindst 52 uger og for deltidsforsikrede i mindst 34 uger.

Herudover er retten til dagpenge betinget af, at et fuldtidsforsikret medlem står til rådighed for fuldtidsarbejde, og at et deltidsforsikret medlem står til rådighed for arbejde med op til 30 timers arbejde om ugen. Det indebærer, at medlemmet skal søge sådant arbejde og skal kunne og ville overtage arbejde med dags varsel.

Efter de gældende regler kan der ikke udbetales supplerende dagpenge, hvis et fuldtidsforsikret medlem arbejder mere end 29,6 timer i en uge, og et deltidsforsikret medlem arbejder mere end 4/5 af den gennemsnitlige ugentlige arbejdstid før ledigheden (mindsteudbetalingsreglen).

For fuldtidsforsikrede sondres der mellem medlemmer, der arbejder i et ansættelsesforhold henholdsvis med og uden et opsigelsesvarsel. Der anses for at være et opsigelsesvarsel i alle ansættelsesforhold, hvor der i henhold til lov, kollektiv overenskomst eller aftale generelt er fastsat et opsigelsesvarsel fra den ansattes side.

Medlemmer, som er ansat med et opsigelsesvarsel, skal have udstedt en frigørelsesattest fra deres arbejdsgiver for at være berettiget til supplerende dagpenge. Efter lovens § 60 kan disse medlemmer modtage supplerende dagpenge i en periode på 52 uger inden for 70 uger, hvorefter retten til supplerende dagpenge bortfalder. Der kan genoptjenes ret til en ny periode med supplerende dagpenge ved efterfølgende arbejde, jf. pkt. 2.2.1.

Medlemmer, som er ansat uden et opsigelsesvarsel over for arbejdsgiveren, er ikke underlagt en begrænsning af varigheden i retten til at modtage supplerende dagpenge og har således ubegrænset adgang til supplerende dagpenge, så længe de øvrige betingelser for ret til dagpenge, er opfyldt.

For deltidsforsikrede medlemmer er der ikke denne sondring. Alle deltidsforsikrede har ret til supplerende dagpenge i 52 uger inden for 70 uger

2.1.2. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at der sker en harmonisering af retten til supplerende dagpenge for fuldtidsforsikrede medlemmer, som indebærer, at medlemmer, henholdsvis med og uden et opsigelsesvarsel, ligestilles. Det betyder, at alle modtagere af supplerende dagpenge får adgang til samme periode med supplerende dagpenge, når de øvrige betingelser herfor er opfyldt.

For fuldtidsforsikrede medlemmer, som er ansat uden opsigelsesvarsel, indebærer forslaget en begrænsning i deres adgang til at få supplerende dagpenge, idet de bliver omfattet af en varighedsbegrænsning, som de ikke tidligere har været omfattet af.

Der ændres ikke ved, at medlemmer, der er ansat med et opsigelsesvarsel, fortsat skal have udstedt en frigørelsesattest fra deres arbejdsgiver for at kunne modtage supplerende dagpenge.

2.2. Begrænsning af varigheden af retten til supplerende dagpenge

2.2.1. Gældende ret

Efter de gældende regler er retten til supplerende dagpenge begrænset til en periode på 52 uger inden for 70 uger for fuldtidsforsikrede medlemmer, som er ansat med et opsigelsesvarsel og har en frigørelsesattest, og for alle deltidsforsikrede medlemmer.

Efter denne periode bortfalder retten til supplerende dagpenge, indtil medlemmet herefter har haft 26 ugers arbejde inden for 12 måneder. I de 26 uger skal fuldtidsforsikrede hver uge have

arbejdet mere end 30 timer, og deltidsforsikrede skal have haft mindst samme arbejdstid pr. uge som den gennemsnitlige ugentlige arbejdstid før ledigheden.

2.2.2. Lovforslagets indhold

Varighedsbegrænsningen af retten til supplerende dagpenge skal fremover omfatte alle fuldtids- og deltidsforsikrede medlemmer, jf. pkt. 2.1.2.

Det foreslås at begrænse varigheden af retten til supplerende dagpenge ved, at antallet af uger, hvor et medlem kan få udbetalt supplerende dagpenge, nedsættes fra 52 uger til 30 uger, samt at referenceperioden, altså antallet af uger inden for hvilke der kan udbetales supplerende dagpenge, udvides fra 70 uger til 104 uger.

Ved at begrænse perioden, hvor der kan udbetales supplerende dagpenge, sikres det, at supplerende dagpenge opfylder formålet om at være en midlertidig ydelse, som medlemmet kan modtage i forbindelse med kortvarig delvis ledighed eller som indgang til arbejdsmarkedet på fuld tid.

Ved at udvide referenceperioden sikres det, at et medlem ikke kan spekulere i at "holde sig fri" af tidsbegrænsningen ved hele tiden at sikre sig, at vedkommende højst har fået supplerende dagpenge i 51 uger inden for 70 uger, og dermed indrette sig permanent på en kombination af supplerende dagpenge og deltidsbeskæftigelse.

Der ændres ikke ved genoptjeningskravet for ret til en ny periode med supplerende dagpenge.

3. A-kasseafgørelser kan være grundlag for inddrivelse af tilbagebetalingskrav vedrørende EØS-dagpenge samt udlægning af kompetence til a-kasserne til at træffe afgørelse om uagtsomhed og sanktion i sager vedrørende EØS-dagpenge

Den 1. februar 2005 blev kompetencen til udstedelse af attest til brug for udbetaling af dagpenge under arbejdssøgning i et andet EØS-land (E 303 DK) flyttet fra Arbejdsdirektoratet til a-kasserne.

Som følge af denne udlægning af kompetence foreslås det, at de administrative regler ændres, således at kasserne også får tillagt kompetencen til som 1. instans at træffe afgørelse om tilbagebetaling af EØS-dagpenge, og at disse afgørelser efter lovens § 86 a, stk. 3, kan danne grundlag for inddrivelse. Endelig foreslås det, at a-kasserne får tillagt kompetence til at træffe afgørelse efter lovens § 87 a, stk. 1 og 2, i sager om uagtsomhed og i visse sager om svig.

Administrationen af sager om tilbagebetaling, opkrævning, inddrivelse og uagtsomheds- og svigssanktion for EØS-dagpenge modtaget med urette vil med forslaget blive bragt i overensstemmelse med reglerne om tilbagebetaling, opkrævning, inddrivelse og sanktioner ved dagpenge modtaget med urette i øvrigt.

3.1. Gældende ret

Retten til at modtage danske dagpenge ved arbejdssøgning i et andet EØS-land i op til 3 måneder fremgår af artikel 69 i forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet.

Forordningen og de øvrige EU-regler regulerer ikke, hvordan de enkelte medlemsstater skal tilbagesøge EØS-dagpenge modtaget med urette.

I Danmark er der fastsat regler om tilbagebetaling og inddrivelse af EØS-dagpenge i lovens § 86 a. Misligholdte krav som skal tilbagebetales efter lovens § 86 a, stk. 1 og 2, inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden. Inddrivelse af tilbagebetalingspligtige beløb kan ske ved udpantning og ved indeholdelse i løn mv., når kravet er fastslået i en afgørelse truffet af Arbejdsdirektoratet eller Arbejdsmarkedets Ankenævn.

Efter gældende praksis, jf. direktoratets vejledning nr. 125 af 20. december 2004 om arbejdsløshedsforsikring i relation til EØS-lande, er det Arbejdsdirektoratet, der efter indstilling fra a-kassen som 1. instans træffer afgørelse i sager om tilbagebetaling af EØS-dagpenge modtaget med urette.

Efter gældende § 87a, stk. 1 og 2, er det Arbejdsdirektoratet, der efter indstilling fra a-kassen, som 1. instans træffer afgørelse i sager om sanktion for svig og andre forseelser (uagtsomhed) i forbindelse med modtagelse af EØS-dagpenge.

3.2. Lovforslagets indhold

Der vil administrativt blive foretaget ændringer i direktoratets vejledning nr. 125 af 20. december 2004 om arbejdsløshedsforsikring i relation til EØS-lande, hvorefter det vil blive a-kassen, der som 1. instans træffer afgørelse om tilbagebetaling af EØS-dagpenge.

Det foreslås, at også a-kassernes afgørelser om tilbagebetaling af EØS-dagpenge kan danne grundlag for inddrivelse. Forslaget vil sikre en smidig administration af inddrivelsen af statskrav og vil medvirke til en forenkling af reglerne. Inddrivelsesreglerne for tilbagebetalingskrav vedrørende EØS-dagpenge vil herefter svare til de gældende inddrivelsesregler for tilbagebetalingskrav vedrørende dagpenge i øvrigt, hvor a-kassen har ret til refusion fra statskassen for den udbetalte ydelse.

De administrative regler om a-kassernes opkrævning af tilbagebetalingskrav fremgår af bekendtgørelse nr. 996 af 20. oktober 2005 med senere ændringer. Reglerne omfatter ikke opkrævning af tilbagebetalingskrav vedrørende EØS-dagpenge. Det foreslås, at direktøren for Arbejdsdirektoratet bemyndiges til efter forhandling med Beskæftigelsesrådet at fastsætte regler om a-kassernes opkrævning af disse tilbagebetalingskrav.

Det foreslås videre, at a-kasserne fremover får kompetence til at træffe afgørelse som 1. instans i sager om uagtsomhed og i sager om svig, når tilbagebetalingsbeløbet ikke overstiger 5 gange dagpengenes højeste beløb for en uge (svarende til 25 gange den maksimale dagpengesats) for fuldtidsforsikrede på det tidspunkt, hvor det konstateres at der er begået svig. Arbejdsdirektoratet skal fortsat træffe afgørelse, hvis tilbagebetalingsbeløbet overstiger 5 gange dagpengenes højeste beløb for en uge (svarende til 25 gange den maksimale dagpengesats), eller hvis et medlem har udvist gentagen svig inden for de seneste 5 år og derfor skal slettes som medlem af a-kassen. A-kassen skal indstille til en sanktion, hvis direktoratet skal træffe afgørelsen om svig som 1. instans.

Med de foreslåede lovændringer og de nævnte administrative ændringer vil reglerne om a-kassernes afgørelseskompetence i sager om tilbagebetaling af EØS-dagpenge og sanktioner og reglerne om opkrævning og inddrivelse af tilbagebetalingsbeløb vedrørende EØS-dagpenge blive bragt i overensstemmelse med lovens øvrige bestemmelser om tilbagebetaling, opkrævning, inddrivelse og sanktion.

4. Konsekvensændringer

Det foreslås, at der foretages konsekvensændringer som følge af, at ferieåret er ændret fra at gå fra 2. maj til 1. maj til at gå fra 1. maj til 30. april, jf. § 12, stk. 1, i ferieloven.

Det foreslås endvidere, at der foretages konsekvensændringer som følge af, at voksenuddannelsesstøtte efter lov om statens voksenuddannelsesstøtte (VUS) er ændret til støtte efter lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU).

Det foreslås endelig, at der foretages en konsekvensændring af lovens § 86, stk. 10, som følge af, at inddrivelse af tilbagebetalingskrav vedrørende ydelser, hvor a-kassen har krav på refusion fra staten, altid varetages af restanceinddrivelsemyndigheden under Skatteministeriet.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget om harmonisering og begrænsning af retten til supplerende dagpenge skønnes at medføre en dagpengebesparelse på 550 mio. kr. årligt fra og med 2009. Forslagets umiddelbare målgruppe skønnes at udgøre 28.000 personer årligt opgjort efter de gældende regler. Det vurderes, at beskæftigelseseffekten vil blive 1.700 fuldtidspersoner.

I overgangsåret 2008 skønnes dagpengebesparelsen at udgøre 25 mio. kr.

Grundlaget for skønnene er antallet af modtagere af og udgifterne til supplerende dagpenge i 2006.

Forslagene om forenkling og konsekvensændringer har ingen økonomiske konsekvenser.

Forslaget om at udvide inddrivelsesgrundlaget for tilbagebetaling af EØS-dagpenge og give a-kasserne kompetence til at træffe afgørelse om sanktion indebærer en forholdsvis mindre administrativ lettelse for Arbejdsdirektoratet og en tilsvarende forholdsvis mindre administrativ byrde for kasserne. Siden udlægning af udstedelsen af attest E 303 DK den 1. februar 2005 til kasserne, har Arbejdsdirektoratet modtaget indstilling fra a-kasserne om tilbagebetaling og eventuel sanktion i forbindelse med fejludbetaling af EØS-dagpenge i ca. 30 sager på årsbasis.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) med henblik på en vurdering af, om forslaget skal forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel. CKR vurderer ikke, at forslaget indeholder administrative konsekvenser i et omfang, der berettiger, at lovforslaget bliver forelagt virksomhedspanelet. Forslaget bør derfor ikke forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

10. Høring

[Lovforslaget har forud for fremsættelsen været til høring i Beskæftigelsesrådets Ydelsesudvalg, Kristelig Fagforening og Kristelig Arbejdsgiverforening.]

11. Sammenfattende skema

Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/ Mindreudgifter	Negative konsekvenser/ Merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, regioner og kommuner	Forslaget om harmonisering og begrænsning af retten til supplerende dagpenge skønnes at medføre en dagpengebesparelse på 550 mio. kr. årligt fra og med 2009. I overgangsåret 2008 skønnes dagpengebesparelsen at udgøre 25 mio. kr.	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner	Ingen	Ingen
Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget har ingen EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser i lovforslaget

Til § 1

Til nr. 1

Efter de gældende regler skal et medlem opfylde de almindelige regler for ret til dagpenge for at kunne få supplerende dagpenge.

Fuldtidsforsikrede medlemmer, som er ansat med et opsigelsesvarsel over for arbejdsgiveren og har en frigørelsesattest, har ret til supplerende dagpenge i 52 uger inden for 70 uger, hvorefter retten til supplerende dagpenge bortfalder. De kan på ny få supplerende dagpenge, hvis de herefter opfylder et genoptjeningskrav på 26 ugers arbejde med mere end 30 timer i hver uge inden for 12 måneder.

Medlemmer, som er ansat uden et opsigelsesvarsel over for arbejdsgiveren, er ikke underlagt en begrænsning af varigheden i retten til at modtage supplerende dagpenge og har således ubegrænset adgang til supplerende dagpenge, så længe de øvrige betingelser for ret til dagpenge, er opfyldt.

Det foreslås, at retten til supplerende dagpenge bortfalder, når et fuldtidsforsikret medlem, uanset ansættelsesforholdets karakter, har modtaget supplerende dagpenge i 30 uger inden for 104 uger.

Forslaget indebærer, at også medlemmer, som er ansat uden et opsigelsesvarsel, omfattes af en begrænsning i varighed af retten til supplerende dagpenge.

Forslaget indebærer således også, dels at perioden, hvor et medlem kan få ret til supplerende dagpenge, nedsættes fra 52 uger til 30 uger, dels at referenceperioden forlænges fra 70 uger til 104 uger.

Der ændres ikke ved genoptjeningskravet for ret til en ny periode med supplerende dagpenge.

Der er endelig foretaget en sproglig tilretning af bestemmelsen, herunder med en henvisning til lovens § 59, stk. 1, der beskriver supplerende dagpenge.

Der henvises i øvrigt til punkt 2 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Der er tale om konsekvensændringer som følge af, at betegnelsen voksenuddannelsesstøtte efter lov om statens voksenuddannelsesstøtte (VUS) er ændret til støtte efter lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU).

Der henvises i øvrigt til punkt 4 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Efter de gældende regler skal et medlem opfylde de almindelige regler for ret til dagpenge for at kunne få supplerende dagpenge.

Deltidsforsikrede medlemmer har ret til supplerende dagpenge i 52 uger inden for 70 uger, hvorefter retten til supplerende dagpenge bortfalder. De kan på ny få supplerende dagpenge, hvis de herefter opfylder et genoptjeningskrav på 26 ugers arbejde med mindst samme arbejdstid pr. uge som den gennemsnitlige ugentlige arbejdstid før ledigheden, inden for 12 måneder.

Det foreslås, at retten til supplerende dagpenge bortfalder, når et deltidsforsikret medlem har modtaget supplerende dagpenge i 30 uger inden for 104 uger.

Forslaget indebærer således dels, at perioden, hvor et medlem kan få ret til supplerende dagpenge, nedsættes fra 52 uger til 30 uger, dels at referenceperioden forlænges fra 70 uger til 104 uger.

Der ændres ikke ved genoptjeningskravet for ret til en ny periode med supplerende dagpenge.
Der er endelig foretaget en sproglig tilretning af bestemmelsen, herunder med en henvisning til bestemmelsens stk. 1, der beskriver supplerende dagpenge.
Der henvises i øvrigt til punkt 2 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Der er tale om konsekvensændringer, se bemærkningerne til nr. 2.

Til nr. 5 og 6

Der er tale om konsekvensændringer som følge af, at ferieåret er ændret fra 2. maj-1. maj til 1. maj-30. april, jf. § 12, stk. 1, i ferieloven.

Der henvises i øvrigt til punkt 4 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

Der er tale om konsekvensændringer, se bemærkningerne til nr. 2.

Til nr. 8

Ved lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer blev inddrivelse af en række offentlige krav med virkning fra 1. november 2005 samlet under Skatteministeriet, restanceinddrivelsesmyndigheden. Det gælder også for inddrivelse af krav på tilbagebetaling af ydelser efter arbejdsløshedsforsikringsloven i tilfælde, hvor a-kasserne har ret til refusion fra statskassen. A-kasserne skal herefter ikke inddrive disse beløb, men skal alene varetage opkrævning af beløbene, dvs. udsendelser af opkrævninger, kontrol med betaling, udsendelse af rykkere mv.

Det foreslås derfor at ændre formuleringen af bemyndigelsesbestemmelsen i arbejdsløshedsforsikringslovens § 86, stk. 10, således at den i stedet for at vedrøre inddrivelse fremover alene vedrører opkrævning af tilbagebetalingsbeløb.

Reglerne om a-kassernes opkrævning af tilbagebetalingsbeløb efter lovens § 86 er fastsat i bekendtgørelse nr. 996 af 20. oktober 2005 med senere ændringer.

Der henvises i øvrigt til punkt 3 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 9

Efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. er udgangspunktet, at a-kasserne som 1. instans træffer afgørelser efter loven over for egne medlemmer, medmindre det fremgår af en bestemmelse, at direktøren for Arbejdsdirektoratet træffer afgørelse som 1. instans. Alle a-kassernes afgørelser efter loven kan påklages til Arbejdsdirektoratet, jf. lovens § 98.

Det fremgår af Arbejdsdirektoratets vejledning nr. 125 af 20. december 2004, at det er direktoratet, der som første instans efter indstilling fra a-kassen træffer afgørelse i sager om tilbagebetaling af EØS-dagpenge, der er udbetalt med urette.

Vejledningen vil blive ændret i overensstemmelse med , at a-kasserne tillægges kompetence til at træffe afgørelse i første instans i disse sager.

Det foreslås, at direktøren for Arbejdsdirektoratet ved indsættelse af ny § 86 a, stk. 3, bemyndiges til efter forhandling med Beskæftigelsesrådet at fastsætte nærmere regler om a-kassernes opkrævning af EØS-dagpenge, der skal tilbagebetales af medlemmer efter lovens § 86 a, stk. 1 og 2.

Sager, hvor Arbejdsdirektoratet ikke har truffet afgørelse inden lovens ikrafttræden, hjemvises til 1. instansbehandling i a-kassen. Har Arbejdsdirektoratet truffet afgørelse, behandles en klage efter de almindelige klageregler i lovens § 99.

Der henvises i øvrigt til punkt 3 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 10

Efter gældende lovs § 86 a, stk. 3, der bliver stk. 4 som følge af lovforslagets § 1, nr. 9, varetages inddrivelse af tilbagebetalingsbeløb vedr. EØS-dagpenge efter § 86 a, stk. 1 og 2, ligesom andre tilbagebetalingsbeløb efter loven, af restanceinddrivelsesmyndigheden.

Restanceinddrivelsesmyndigheden kan inddrive skyldige beløb ved udpantning og ved indeholdelse i løn m.v. efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven, bl.a. når kravet er fastslået i en afgørelse truffet af Arbejdsdirektoratet eller af Arbejdsmarkedets Ankenævn.

Det foreslås, at også a-kassernes afgørelser om tilbagebetaling af EØS-dagpenge fremover kan danne grundlag for inddrivelse ved udpantning og indeholdelse i løn mv.

Herefter vil reglerne om opkrævning og inddrivelse være ens for alle tilbagebetalingskrav efter loven.

Der henvises i øvrigt til punkt 3 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 11

Der er tale om en konsekvensændring som følge af indsættelse af nyt stk. 3 i § 86 a ved lovforslagets § 1, nr. 9.

Til nr. 12 - 14

Efter gældende § 87 a træffer direktøren for Arbejdsdirektoratet alle afgørelser om sanktion som følge af svig eller anden forseelse (uagtsomhed) i forbindelse med et medlems modtagelse af EØS-dagpenge.

Det foreslås ved nr. 12 og 14, at a-kasserne tillægges kompetence til at træffe afgørelse om effektiv karantæne, hvis medlemmet har begået eller forsøgt at begå svig, og beløbet højst svarer til 5 gange dagpengenes højeste beløb for en uge efter lovens § 47 (svarende til 25 gange den maksimale dagpengesats), eller hvis medlemmet har gjort sig skyldig i anden forseelse i forbindelse med modtagelse af EØS-dagpengene.

Det vil fortsat kun være direktøren for Arbejdsdirektoratet, som kan træffe afgørelse om slettelse af medlemskab som følge af, at et medlem, som tidligere har fået en sanktion for svig, igen gør sig skyldig i svig. Forslaget i nr. 13 er en konsekvensændring som følge af, at en tidligere afgørelse om sanktion for svig fremover enten kan være truffet af direktøren for Arbejdsdirektoratet eller af en a-kasse.

Herefter vil reglerne om ikendelse af sanktion for forseelser i forbindelse med modtagelse af EØS-dagpenge og reglerne om ikendelse af sanktion for forseelser i forbindelse med andre ydelser efter loven være ens.

Sager, hvor Arbejdsdirektoratet ikke har truffet afgørelse inden lovens ikrafttræden, hjemvises til 1. instansbehandling i a-kassen. Har Arbejdsdirektoratet truffet afgørelse, behandles en klage efter de almindelige klageregler i lovens § 99.

Der henvises i øvrigt til punkt 3 i de almindelige bemærkninger.

Til § 2

Til stk. 1

Det foreslås, at loven træder i kraft den første mandag efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Til stk. 2 og 3

Det foreslås, at reglerne om harmonisering og begrænsning af supplerende dagpenge har virkning fra den 14. april 2008, jf. aftalen om en jobplans appendiks om: Reglerne om supplerende dagpenge justeres, så flere kommer i beskæftigelse på fuld tid.

Det foreslås dog, at reglerne først får virkning fra lovens ikrafttræden for medlemmer, som den 14. april 2008 har modtaget supplerende dagpenge efter de hidtil gældende regler om en tidsbegrænsning på 52 inden for 70 uger.

Disse medlemmer er indtil lovens ikrafttræden fortsat omfattet af de hidtil gældende regler om supplerende dagpenge. Herved sikres det, at ingen af disse medlemmer mister retten til supplerende dagpenge efter de foreslåede nye regler, inden de er trådt i kraft. Da de er omfattet af de hidtil gældende regler frem til lovens ikrafttræden, kan de fortsat miste retten til supplerende dagpenge efter disse regler.

Reglerne om harmonisering og begrænsning af supplerende dagpenge gælder således fra den 14. april 2008 for medlemmer, der ikke er omfattet af de hidtil gældende regler om en tidsbegrænsning på 52 uger inden for 70 uger, herunder medlemmer, der hidtil har fået supplerende dagpenge uden tidsbegrænsning, fordi de har været ansat uden opsigelsesvarsel. Fra den 14. april 2008 får disse medlemmer ret til 30 ugers supplerende dagpenge inden for den nye referenceperiode på 104 uger.

De 30 uger med supplerende dagpenge tælles fra og med første uge med udbetaling af supplerende dagpenge fra den 14. april 2008. Uger med supplerende dagpenge før denne dato tæller således ikke med.

Reglerne gælder derimod først fra lovens ikrafttrædelsesdato for medlemmer, som den 14. april 2008 er omfattet af de hidtil gældende regler om en tidsbegrænsning på 52 uger inden for 70 uger, og som ikke har opbrugt retten til supplerende dagpenge. Reglerne indføres, således at disse medlemmer i en overgangsperiode bevarer retten til supplerende dagpenge i alt 52 uger. Det betyder, at disse medlemmer ikke får ret til nye 30 uger inden for den nye referenceperiode på 104 uger efter virkningsreglen i bestemmelsens stk. 2.

Medlemmerne indplaceres efter forslaget således, at de fra lovens ikrafttrædelsesdato får ret til det antal uforbrugt uger, der er tilbage af de 52 uger, dvs. 52 uger minus antallet af forbrugte uger med supplerende dagpenge inden for 70 uger forud for lovens ikrafttrædelsesdato, inden for den nye referenceperiode på 104 uger.

De uforbrugte uger med supplerende dagpenge tælles fra og med første uge med udbetaling af supplerende dagpenge fra lovens ikrafttræden. Uger med supplerende dagpenge før denne dato tæller således ikke med, når den ovenfor beskrevne opgørelse er foretaget.

Eksempel 1:

A er den 14. april 2008 omfattet af de hidtil gældende regler om en tidsbegrænsning på 52 inden for 70 uger. Han har på lovens ikrafttrædelsesdato modtaget supplerende dagpenge i sammenlagt 10 uger inden for en periode på 70 uger. Efter de nye regler har han fra lovens ikrafttrædelsesdato ret til supplerende dagpenge i sammenlagt 42 uger (52-10) inden for 104 uger.

Eksempel 2:

B er den 14. april 2008 omfattet af de hidtil gældende regler om en tidsbegrænsning på 52 inden for 70 uger. Hun har på lovens ikrafttrædelsesdato modtaget supplerende dagpenge i sammenlagt 41 uger inden for en periode på 70 uger. Efter de nye regler har hun fra lovens ikrafttrædelsesdato ret til supplerende dagpenge i sammenlagt 11 uger (52-41= 11) inden for 104 uger.

Eksempel 3:

C arbejder som løsarbejder og har løbende modtaget supplerende dagpenge i perioder. Han er ansat uden et opsigelsesvarsel og har derfor ikke tidligere været omfattet af en tidsbegrænsning for, hvor længe han sammenlagt kunne modtage supplerende dagpenge. Med de nye regler bliver han omfattet af en tidsbegrænsning i retten til supplerende dagpenge. Det betyder, at han fra den 14. april 2008 kan modtage supplerende dagpenge i sammenlagt 30 uger inden for 104 uger.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov
Gældende formulering *Lovforslaget*
§ 1

I lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 994 af 8. august 2007, som senest ændret ved § 1 i lov nr. 108 af 26. februar 2008, foretages følgende ændringer:

§ 60. Når et medlem, der arbejder i et ansættelsesforhold med et opsigelsesvarsel, har fået udbetalt nedsatte dagpenge i sammenlagt 52 uger inden for 70 uger, bortfalder retten til nedsatte dagpenge, indtil medlemmet har haft 26 ugers arbejde med mere end 30 timer i hver uge inden for 12 måneder. Der anses for at være et opsigelsesvarsel i alle ansættelsesforhold, hvor der i henhold til lov, kollektiv overenskomst eller aftale generelt er fastsat et opsigelsesvarsel fra den ansattes side. Dette gælder, uanset om det i det konkrete ansættelsesforhold er aftalt, at opsigelsesvarslet ikke skal gælde.

Stk. 2.---

§ 62 a. ---

Stk. 2. Et medlem kan dog bevare dagpengeretten ved deltagelse i uddannelse, hvis undervisningens varighed er under 20 timer om ugen og uddannelsen ikke er godkendt som støtteberettigende efter lov om statens uddannelsesstøtte, i det omfang den udbydes som heltidsuddannelse. Dagpengeretten kan ligeledes bevares ved deltagelse i enkeltfagsundervisning på gymnasialt niveau under 20 timer om ugen og i undervisning svarende til folkeskolens 8.-10. klassetrin. Der kan ikke udbetales dagpenge for timer, hvor medlemmet modtager godtgørelse efter lov om godtgørelse ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse eller uddannelsesstøtte for voksne efter lov om statens voksenuddannelsesstøtte.

1. *§ 60, stk. 1*, affattes således:

”Når et medlem har fået udbetalt nedsatte dagpenge, jf. § 59, stk. 1, i sammenlagt 30 uger inden for de sidste 104 uger, bortfalder retten til nedsatte dagpenge. Medlemmet opnår ret til at begynde en ny periode med nedsatte dagpenge, når medlemmet herefter har haft 26 ugers arbejde med mere end 30 timer i hver uge inden for 12 måneder.”

2. I *§ 62 a, stk. 2, 3. pkt.*, ændres ”uddannelsesstøtte for voksne” til: ”støtte”.

Stk. 3-4.---

§ 73.---

Stk. 2. Når et medlem har fået udbetalt nedsatte dagpenge i sammenlagt 52 uger inden for de sidste 70 uger, bortfalder retten til nedsatte dagpenge, indtil medlemmet inden for en 12 måneders periode har haft 26 ugers arbejde med mindst samme arbejdstid i hver uge som den gennemsnitlige ugentlige arbejdstid før ledigheden, jf. stk. 1. For arbejdsforhold, hvori der arbejdes periodevis, kan der fastsættes tilsvarende regler.

§ 75 h. ---

Stk. 2. Et medlem optjener endvidere ret til ferie med feriedagpenge på grundlag af perioder, for hvilke medlemmet har fået udbetalt

- 1) ---
- 2) voksenuddannelsesstøtte i henhold til lov om statens voksenuddannelsesstøtte eller
- 3) ---

Stk. 3. For et medlem, der er optaget i arbejdsløshedskassen på grundlag af gennemførelse af en erhvervmæssig uddannelse, jf. § 41, stk. 1, nr. 3, litra b, gælder følgende:

- 1) Er optagelsen sket i perioden 2. maj til og med 31. juli i et ferieår, har medlemmet ret til 15 dage med feriedagpenge i såvel det pågældende som det følgende ferieår.
- 2) Er optagelsen sket i perioden 1. august til og med 31. december i et ferieår, har medlemmet ret til 10 dage med feriedagpenge i det pågældende ferieår og 15 dage med feriedagpenge i det følgende ferieår.
- 3) Er optagelsen sket i perioden 1. januar til og med 1. maj i et ferieår, har medlemmet ret til 5 dage med feriedagpenge i det pågældende ferieår og 15 dage med feriedagpenge i det følgende ferieår.
- 4) Der sker fradrag i antallet af dage med ret

3. I § 73, *stk. 2*, affattes således:

”Stk. 2. Når et medlem har fået udbetalt nedsatte dagpenge, jf. stk. 1, i sammenlagt 30 uger inden for de sidste 104 uger, bortfalder retten til nedsatte dagpenge. Medlemmet opnår ret til at begynde en ny periode med nedsatte dagpenge, når medlemmet herefter har haft 26 ugers arbejde med mindst samme arbejdstid i hver uge som den gennemsnitlige ugentlige arbejdstid før ledigheden, jf. stk. 1, inden for 12 måneder. For arbejdsforhold, hvori der arbejdes periodevis, kan der fastsættes tilsvarende regler.”

4. I § 75 h, *stk. 2, nr. 2*, ændres

”voksenuddannelsesstøtte i” til: ”støtte i”, og i § 75 h, *stk. 5*, ændres ”voksenuddannelsesstøtte efter” til: ”støtte efter”.

5. I § 75 h, *stk. 3, nr. 1*, ændres ”2. maj” til ”1. maj”.

6. I § 75 h, *stk. 3, nr. 3*, ændres ”1. maj” til ”30. april”.

til feriedagpenge i et ferieår efter nr. 1-3, i det omfang medlemmet til brug for samme ferieår har optjent ret til ferie med feriegodtgørelse eller løn.

Stk. 4. ---

Stk. 5. Uanset bestemmelsen i stk. 4, nr. 1, kan ledige medlemmer, der deltager i uddannelse og modtager aktiveringsydelse efter denne lov, godtgørelse efter lov om godtgørelse ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse eller voksenuddannelsesstøtte efter lov om statens voksenuddannelsesstøtte, i stedet for disse ydelser vælge at få udbetalt optjente feriedagpenge under uddannelsesinstitutionens ferielukning og lignende.

Stk. 6. ---

Stk. 7. Nærmere regler om feriedagpenge, herunder om beregning af feriedagpengeretten, feriedagpengenes størrelse, lediges underretning til staten i jobcenteret om tidspunktet for feriens afholdelse og kommunernes medvirken efter stk. 2, fastsættes af direktøren for Arbejdsdirektoratet efter forhandling med Beskæftigelsesrådet. Endvidere fastsætter beskæftigelsesministeren efter forhandling med undervisningsministeren regler om indberetning til arbejdsløshedskasserne fra de myndigheder, der varetager udbetalingen af voksenuddannelsesstøtten.

§ 86.

Stk. 1-9. ---

Stk. 10. Direktøren for Arbejdsdirektoratet kan efter forhandling med Beskæftigelsesrådet fastsætte nærmere regler om kassernes inddrivelse af beløb, som skal betales tilbage efter stk. 1 og 2 med påløbne renter, herunder om, at kassen ikke har krav på refusion fra statskassen, og at udbetalte refusionsbeløb skal betales tilbage, hvis disse regler ikke overholdes.

Stk. 11. Beløb, som skal tilbagebetales efter stk. 1 og 2, kan med tillæg af påløbne renter og omkostninger inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, hvis kassen har ret til refusion fra statskassen.

7. I § 75 h, stk. 7, ændres

”voksenuddannelsesstøtten” til: ”støtte efter lov om statens voksenuddannelsesstøtte”.

8. I § 86, stk. 10, ændres ”inddrivelse” til: ”opkrævning”.

Restanceinndrivelsesmyndigheden kan inddrive skyldige beløb ved udpantning og ved indeholdelse i løn m.v. efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven, når kravet er fastslået i en afgørelse truffet af en kasse, Arbejdsdirektoratet eller Arbejdsmarkedets Ankenævn eller er sikret ved dom eller et eksigibelt forlig. Ved restanceinndrivelsesmyndighedens inddrivelse af krav i udlandet kan en del af det inddrevne beløb anvendes til betaling af inkassoprovision.

Stk. 11-14. ---

§ 86 a.

Stk. 1-2. ---

Stk. 3. Krav mod et medlem på tilbagebetaling af dagpenge, jf. stk. 1 og 2, kan med tillæg af omkostninger inddrives af restanceinndrivelsesmyndigheden.

Restanceinndrivelsesmyndigheden kan inddrive skyldige beløb ved udpantning og ved indeholdelse i løn m.v. efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven, når kravet er fastslået i en afgørelse truffet af Arbejdsdirektoratet eller Arbejdsmarkedets Ankenævn eller er sikret ved dom eller et eksigibelt forlig. Ved restanceinndrivelsesmyndighedens inddrivelse af krav i udlandet kan en del af det inddrevne beløb anvendes til betaling af inkassoprovision.

Stk. 4. Direktøren for Arbejdsdirektoratet kan i samråd med skatteministeren fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden i forbindelse med lønindeholdelse efter stk. 3, herunder om straf af bøde for overtrædelse af reglerne.

Stk. 5. § 86, stk. 13, finder tilsvarende anvendelse.

§ 87 a. Har et medlem gjort sig skyldig i svig eller forsøg på svig i forbindelse med

9. I § 86 a indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

”*Stk. 3.* Direktøren for Arbejdsdirektoratet kan efter forhandling med Beskæftigelsesrådet fastsætte nærmere regler om kassernes opkrævning af beløb, som skal betales tilbage efter stk. 1 og 2”.

Stk. 3-5 bliver herefter stk. 4-6.

10. I § 86 a, stk. 3, 2. pkt., der bliver stk. 4, 2.pkt., indsættes efter ”afgørelse truffet af”: ”en kasse.”.

11. I § 86 a, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres ”stk. 3” til: ”stk. 4”.

12. I § 87 a, stk. 1, indsættes efter 1. pkt.:
” Hvis beløbet, der er udbetalt eller søgt

modtagelse af dagpenge efter artikel 69 i forordning (EØF) nr. 1408/71, kan direktøren for Arbejdsdirektoratet bestemme, at medlemmet skal gennemgå en effektiv karantæne, jf. § 87, stk. 3, på mindst 74 og højst 962 timer. Er medlemmet tidligere pålagt en sanktion for svig, kan direktøren bestemme, at pågældende slettes som medlem af kassen, hvis den seneste forseelse er begået mindre end 5 år efter direktørens tidligere afgørelse. Et medlem, som slettes af kassen, kan genoptages som nyt medlem.

Stk. 2. Har et medlem gjort sig skyldig i anden forseelse i forbindelse med modtagelse af dagpenge som nævnt i stk. 1, kan direktøren for Arbejdsdirektoratet bestemme, at medlemmet skal gennemgå en effektiv karantæne, jf. § 87, stk. 3, på højst 37 timer.

Stk. 3. Direktøren for Arbejdsdirektoratet fastsætter efter forhandling med Beskæftigelsesrådet nærmere regler om anvendelse af stk. 1 og 2.

udbetalt med urette, højst svarer til 5 gange dagpengenes højeste beløb for en uge, jf. § 47, træffer arbejdsløsheds-kassen dog afgørelse."

13. I § 87 a, stk. 1, 2. pkt., der bliver 3. pkt., ændres "direktørens tidligere afgørelse" til: "den første administrative afgørelse i den tidligere sag".

14. I § 87 a, stk. 2, ændres "direktøren for Arbejdsdirektoratet" til: "kassen".